

Saa komme vi til Opgørelsen, som findes i Tillæg B. Spalte 2679—80, og som hviler paa den 4 Dage forsinkede Notering og ikke paa noget som helst andet. Det ærede Medlem kan ikke finde noget som helst andet, der ligger til Grund for hele hans Betragtning, men det skal jeg heller ikke opholde mig videre ved. Men saa gaar jeg videre, for nu skulle vi jo se, hvad det ærede Medlem kan udrette med sine Ekspropriationer, thi selve de billige Sukkerpriser har det ærede Medlem fuldstændig opgivet. Det var det, det ærede Medlem talte om ved første Behandling at skaffe Folk billigt Sukker, men herom findes der ikke et Ord i Betænkningen, og jeg har i det ærede Medlems Foredrag i Dag forgæves lyttet efter, om der fandtes noget om billigt Sukker, men det ærede Medlem har vel indset, at det var haabløst. I alt Fald ved jeg ikke af, at det ærede Medlem har paavist eller endog blot hævdet, at det, vi skulle søge at opnaa, var billigt Sukker. (*Tange*: Det har han glemt). Ja, det er fuldstændig glemt, det er fuldstændig forduftet. Og det ved det ærede Medlem godt, at billigt Sukker ikke kan skaffes ad de Veje, vi kunne kun naa at fæstne de høje Priser, aldrig andet. Men da saa dette oprindelige Formaal er lagt ad acta, skulle vi have fat paa noget nyt, og saa kommer her i Betænkningen i Stedet for den Opgave at skaffe billigt Sukker to nye Opgaver, som vi skulle tage os paa, nemlig for det første at skaffe lidt højere Arbejds løn — og jeg skal villigt indrømme, at det kan tiltrænges —, og der gør det ærede Medlem Begyndelsen ved at ekspropriere den Del af Tantiemen, som tidligere tilfaldt Arbejderne fra Sukkerfabrikkerne. Arbejderne kunne være glade ved at faa indført en Lønningsreform, saa de alligevel beholde den tidligere Tantieme derfra. I Tavle 51, hvor det ærede Medlem for øvrigt har blandet forskellige Ting sammen, findes de Beløb opgivne, nemlig 38,000 Kr., 120,000 Kr. og 116,000 Kr., som uddeltes fra Fabrikkerne til Arbejderne. Disse Beløb har det ærede Medlem eksproprieret, men det er vel en lille Fejltagelse, som jeg dog ikke skal gaa i Rette med ham for, den viser kun Grundigheden af det ærede Medlems Arbejde. Altsaa, vi begynde med at skulle hæve Lønnen, men i Stedet for ekspropriere vi de Herrer Arbejderes Tantieme. Men naar vi saa gaa over til at se, hvor stor en Arbejdsstyrke der er nødvendig for at dyrke Roer paa et Areal af Lollands Størrelse, vil jeg gøre opmærksom paa, at

den eneste Fejl, jeg endnu har opdaget i min egen Betænkning, har det ærede Medlem slet ikke opdaget, han har oven i Købet troet, Tallet var rigtigt, og har opereret med det gale Tal. Det er ret betegnende for det ærede Medlem. Sagen er; at jeg skulde have multipliceret 45,000 Tdr. Ld. med 4 i Stedet for, som jeg har gjort, kun at multiplicere med 3, saaledes at det Tal, der skulde udkomme, burde være ca. 200 Millioner i Stedet for 150 Millioner, og det eksproprierede Areal bliver altsaa en Trediede højere end af mig udregnet. Det skal jeg ikke komme videre ind paa, men jeg synes, det er meget betegnende, at det ærede Medlem ikke har opdaget den vistnok eneste større Fejl i min Betænkning, da han dog rørte derved og byggede adskilligt derpaa.

Naar man ser efter, hvor meget der ifølge de foreliggende statistiske Data betales i Arbejds løn paa det Areal, som skal til til Dyrkning af Roer, de 45,000 Tdr. Land, og naar man ser, at der præsteres en Arbejds løn af omtrent 8 Mill. Kr. til Landbrugsarbejdet — for det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at vi skulle forhøje Lønnen for den ene Art og ikke for den anden, det skal vel være ens for alle, enten de gaa i Arbejde i Roemarken eller med andet Arbejde eller i Fabrikken —, som det ærede Medlem selv opgør til $1\frac{1}{2}$ eller 2 Millioner. Altsaa, Arbejds lønnen i det hele, der i Dag andrager ca. 10 Mill. Kr., skal det ærede Medlem forhøje, men en meget moderat Forhøjelse af 10 pCt., det er ikke meget, vil sluge den ene af de 3 Millioner, som det ærede Medlem til Slutning faar at operere med. Saa er $\frac{1}{3}$ af det hele borte. Men skulde vi gaa til 20 pCt., hvilket sikkert ikke var for meget, saa vare de 2 Millioner af de 3 Millioner borte. Det er den ene Opgave, det ærede Medlem havde, men jeg tror, at det var Luftsteg, han viste os.

Den anden Opgave er, at nu vil det ærede Medlem til at garantere Landbrugerne. Det siges nederst paa Sp. 2679—80, at Monopolselskabet, som vi have det nu, giver „heller ikke Roedyrkerne og derigennem store Dele af det danske Landbrug tilstrækkelig Garanti for sikre Tilstande.“ Det kunne Fabrikkerne ikke gøre, det maa vi have Socialdemokraterne til at gøre. De tro ganske vist ikke paa Sukkerkrig med en Sprængning af Bryseler-Konventionen, men der kan komme Misvækst, og naar der kommer fleraarig Misvækst, saa vil den først og fremmest ramme Roedyrkerne, saa at endogsaa mange af Gaardmændene kunne blive nødte.